

Leif Hurtig

Född: 1945

Leif hade tränat karate men gjort illa knät. Fick se några med shinaier i en dojo som rörde sig lustigt framåt, bakåt och åt sidan, och det fick honom intresserad att börja träna kendo. Han var då 25 år och året 1970.

Leif gick på Stockholms universitet och började i SSBKs kendosektion. Där tränade bland annat Johan Appelberg, Anders Markie, och senare Roland Eriksson. Johan och Anders hade börjat ca 2 år tidigare.

Första träningen på höstterminen, på Johannesskolan, började med ett pass på mer än två timmar med Johan Appelberg som instruktör och Leif som enda elev.

I klubben fanns också en japan som instruktör, han hette Watanabe och verkade vara på kontrakt i Sverige för ett företag. Han återvände till Japan när kontraktet avslutades.

Leif tränade någon termin men gjorde sen ett kortare uppehåll. Därefter följde några år med ett antal japanska gästtränare: Saito-sensei, Kurihara-sensei, Kumanda-sensei, och Kanaki-sensei. Alla från polisen utom Kanaki som kom från univesitetskendon.

Leif började i samma period träna iaido med Johan Appelberg, Anders Markie, och Roland Laurent.

Leif tränade även jujutsu på Radiohuset. Genom idrottsansvarige på SR, Lars Halldin, kunde man få sitt namn på en lista i vaken och utnyttja dessa lokaler. Dojon hade en spegelvägg och Leif brukade träna både iaido och kyudo framför den innan jujutsun.

SSIF hade träningar måndag, torsdag, och fredag. I och med att man började samträna med Södra Judoklubben, träning tisdagar, och man hade ordnat inpassering i Radiohuset, träning onsdagar, kunde man träna kendo varje dag i veckan. Träningsläger hölls bland annat i Fruängen och i Vällingby.

Leifs första internationella tävling var i Brighton, England, 1973¹. Han var där tillsammans med Johan Appelberg, Anders Markie, och Roland Eriksson.

¹ 4th Japan Air Lines Open European Yudansha Taikai.

Han har sedan deltagit i EM i London 1975, VM i London 1976, EM i Bryssel 1977, VM i Sapporo 1979, och EM i Berlin 1981.

Figur 1 - Svenska pristagare vid EM 1974, Leif Hurtig, fighting spirit pris, och Anders Markie, bronspeng individuellt, med Kurihara Masakazu i mitten (AM)

Leif deltog i det stora kendoläget i Arnhem 1977 där Nakkakura-sensei, 8e Dan, var huvudinstruktör. Leif minns väl när han lyckades få in sin enda träff, en klockren yokomen. Nakkakura-sensei sa maita och bugade.

Över tiden slutade Johan Appelberg och Anders Markie vara instruktörer i SSIF och Leif klev in mer och mer i den rollen tillsammans med Mats Wahlqvist. Leifs syn på tränarrollen präglas av ett stort fokus på stil, teknik, och kvalitet. Han uppskattade speciellt utövare som hade frågor kring kendo och som fick honom att tänka till varför saker var på ett visst sätt.

På nittiotalet tränade Leif sporadiskt, dels fanns inga av dom gamla kompisarna kvar, dels upplevde han att mer och mer av träningen upptogs av kvantitet i stället för kvalitet. Detta fick honom till slut att ta beslutet att lägga shinaien på hyllan och börja med nyckelharpor i stället.

Graderingsmässigt tog Leif sina sista grader i Berlin 1981, 3 Dan Kendo och 2 Dan Iaido.

Leif tog individuellt SM-guld 1977 vid SM i Malmö. Under sjuttio- och åttiotal har han också samlat ihop en hel rad lagguld. Internationellt kom han tvåa i en tävling i Gdansk, Polen, 1978.

När det gäller kvinnor och kendo tänker han speciellt på två namn: Rigmor Schelin och hennes dotter Madeleine. Vissa perioder kunde det vara upp till 50 % kvinnor i dojon som hans minns det.

När det alkohol och kendo är hans kommentar att många av utlandsresorna till EM och VM sågs som en slags kombination av idrottande och 'nu drar vi till Mallis'.

Figur 2 - Träningsgrupp vid Kitamolögret 1979, fr v stående Leif Hurtig (1), Leif Svensson sr (3), Leif Svensson jr (4); sittande fr v Roland Laurent (1), Hirakawa Nobuo (3), Oka Kenjiro (4), Hans Lundberg (5) (RL)

Bästa kendoögonblick:

VM tävlingarna i Sapporo

Sämsta kendoögonblick:

När han upplevde att kendon började fokusera på kvantitet i stället för kvalitet

Bästa manliga svenska kendoka:

1. Johan Appelberg
2. Anders Markie
3. Roland Eriksson

Bästa kvinnliga svenska kendoka:

1. Madeleine Schelin, hon tränade nästa enbart med killar, upplevdes som en tiger när hon mötte tjejer utanför Sverige
2. Annika Wirén som tränade på SSIF på åttiotalet, hennes pojkvän dog tragiskt, läste kinesiska och flyttade till Kina

Bästa gästinstruktör:

1. Saito-sensei, pappan, han körde med en tills man var spyfärdig, då fick man sluta och ställa sig sist i kön
2. Kurihara-sensei, brorsan
3. Okänd japansk instruktör i delegation, var väldigt systematisk i sitt sätt att bygga tekniker, ex först men, sen harai men, sen harai + harai från andra sidan sen men etc.